

قه‌له‌باڵغی شاری سلیمانی و کیشه‌و گرتی چیشته‌خانه‌کان ... راپۆرت: ستیخان شه‌مزیانی

هیچ کاتیگ هینده‌ی ئه‌مرو شاری سلیمانی قه‌له‌باڵغی به‌خوێه‌وه نه‌دیوه‌وه، رۆژانه خه‌لکانی تر چ

له‌شاره‌کانی تر چ له‌ شاروچکه‌کانی نیزیکی شار دینه‌ ناو شاری سلیمانی، ئه‌گه‌ر تۆزی به‌دیقه‌ته‌وه‌ بروانین ده‌بینین چه‌ندین شیوه‌ی غه‌ریب و ناگورد له‌ناو بازاره‌کانی شاردا ده‌بینین. ئه‌م قه‌له‌باڵغیه‌ وایکردوه‌وه فشاریکی زۆر بکه‌وێته‌ سه‌ر چیشته‌خانه‌و رپستورانه‌کان، ئه‌وه‌شی ده‌بینین ئه‌وه‌یه‌ له‌شاری سلیمانیدا ژماره‌ی چیشته‌خانه‌و خوارده‌مه‌نییه‌کان وه‌ک پپووست نین و هه‌رواش رپستورانی تایبه‌تی نییه‌ بو ئه‌و

میوانانه‌ی له‌ولاتی تره‌وه‌ دین، بو ئه‌وه‌ی بزانی گرتته‌کانی چیشته‌خانه‌کان چیه‌؟ و موناعاتی خه‌لکیش له‌لایه‌کی تره‌وه‌ چیه‌؟ ئه‌م گه‌شته‌ مه‌یدانییه‌مان سازدا و هه‌مه‌لایه‌نه‌ خه‌لکمان دواند. خاوه‌نی چیشته‌خانه‌یه‌کی ئاسایی له‌لای سه‌را - وتی: به‌راستی ماوه‌یه‌که‌ قه‌له‌باڵغیه‌کی زۆر له‌سه‌ر چیشته‌خانه‌که‌ی ئیمه‌و دراوسی‌کانمان هه‌یه‌، به‌تایبه‌تی له‌دوای پرۆسه‌ی ئازادییه‌وه‌ چونکه‌ رۆژانه خه‌لک له‌ناوچه‌کانی تره‌وه‌ دینه‌ شاره‌که‌مانه‌وه‌ و له‌هه‌مان کاتدا شاره‌که‌مان پر بووه‌ له‌ کریکاری عه‌ره‌ب و یه‌زیدی و ته‌نانه‌ت هندی.

بو‌یه‌ قه‌له‌باڵغیه‌که‌ زۆر بووه‌ و ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگادارم چیشته‌خانه‌ی نوی نییه‌ بو‌یه‌ فشاره‌که‌ ته‌نیا له‌سه‌ر ئیمه‌یه‌. هه‌ندی له‌خه‌لک بیزاری خویان ده‌ربری له‌وه‌ی چیشته‌خانه‌کان وه‌ک پپووست خزمه‌ت ناکه‌ن چونکه‌ هه‌ولده‌ده‌ن ته‌نیا گیرفانی خویان پر بکه‌ن و ئه‌و حاله‌ته‌ ئیستغلال بکه‌ن.

هاولاتی (ئه‌نهر سالج) وتی: من جارێ که ده‌چوم بو چیشته‌خانه‌کان زۆر خزمه‌تیان ده‌کردم که‌چی چونکه‌ ئیستا قه‌له‌باڵغی زۆریان له‌سه‌ره‌ هیچ گرنگی ناده‌ن به‌ خزمه‌تکردن، زۆرجار گارسۆنه‌کان به‌رق و تووره‌یه‌وه‌ مامه‌له‌ ده‌که‌ن و هه‌یانه‌ ده‌لین من بروانامه‌م هه‌یه‌ خزمه‌تی تو ناکه‌م، له‌ کاتیگدا ئیشی سه‌ره‌کی ئه‌و خزمه‌تکردنه‌، ئیتر من په‌یوه‌ندیم چیه‌ به‌بروانامه‌که‌یه‌وه‌ و چوزانم کاکم فه‌یله‌سوفه‌!؟

هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه‌ کاک (ئامانج) به‌ده‌م نان خواردنه‌وه‌ وتی: ئه‌و خواردنه‌ی ئیستا من ده‌بخۆم به‌دلی خۆم نییه‌ به‌لام. ناتوانم بچمه‌وه‌ بو مال بۆنان خواردن چونکه‌ ئه‌گه‌ر من بمه‌وی بچمه‌ بو مالی ئه‌وا هه‌ر فریای ئه‌وه‌ ده‌که‌وم بئیمه‌وه‌ و کاسبیم پی ناکری، که‌واته‌ به‌ ناچاری هاتوومه‌ته‌ ئه‌م چیشته‌خانه‌یه‌. کاک (سه‌روه‌ر) خاوه‌نی رپستورانه‌و ده‌رباره‌ی نه‌بوونی خوارده‌مه‌نی تایبه‌ت بو خه‌لکانی بیانی وتی: خۆت ده‌زانی خواردن وه‌ک هیچ شتیکی تر نییه‌، وه‌ک جلوه‌رگ نییه‌ بو ماوه‌یه‌کی دوورو دریز هه‌لیگری تو نازانی ئه‌مرو خه‌لکی یابان دی یان هندستان؟ بو‌یه‌ من ناتوانم بایی 500 دۆلار خواردن دروست بکه‌م و که‌سیش نه‌بی بیخوات، من له‌و کاته‌دا له‌بری قازانج بیگومان زیان ده‌که‌م هه‌رچه‌نده‌ ئیستا له‌چه‌ندین چیشته‌خانه‌ی وه‌ک پالاس و ئاشتی و هه‌ندی شوینی تر جوړه‌ها خواردن هه‌یه‌ بو‌یه‌ خه‌لک

له‌وی ده‌توانی ب‌پ‌وات چ‌ی‌زیی لی ببینی، لای ئی‌مه‌ش هه‌ندی خوار‌دنی رۆژ‌ئاوایی هه‌یه به‌لام که‌م خه‌لك هه‌یه ئەو خوار‌دانه بخوات.

زۆر هه‌ول‌مدا که خه‌لكی بیانی بدوینم به‌تایبه‌تی عه‌ره‌ب یان ئینگلیز، ئیواره‌یه‌ك چوومه ر‌ی‌ستۆرانیك چه‌ند كه‌سێك به‌زمانی عه‌ره‌بی قسه‌یان ده‌کردو چووم له‌گه‌ل‌یان قسه‌م کردو زۆر باسی بارودۆخی کوردستانیان کرد، من ل‌ی‌م پرسین ب‌چوونیان چ‌یه‌یه له‌سه‌ر خزمه‌تگوزاریی و پا‌ک‌ژیو چ‌ی‌شته‌خانه‌کان؟ یه‌كسه‌ر (سه‌میره تۆما) که مه‌سیحییه‌کی خه‌لكی به‌غدا بوو وتی: به‌راستی له سلیمانی ر‌ی‌زو خۆشه‌ویستی زۆره، ئازادیو ئاشتی هه‌یه، به‌لام خزمه‌تگوزاریی له‌هه‌موو ر‌ویه‌که‌وه که‌مه، ده‌چ‌ی‌ته چ‌ی‌شته‌خانه‌یه‌ك ه‌یچ خزمه‌تت ناکه‌ن، چوومه یه‌کیکی تر له ر‌ی‌ستۆرانه‌کان ژاوه ژاوه ده‌نگه ده‌نگ جه‌وی نان خوار‌دنی ل‌ی‌ی تێك دام و ه‌یچ نه‌متوانی چ‌ی‌ژ له‌خوار‌دنه‌که وه‌رنه‌گرت.

من ناوی سلیمانیم بیستوووه وه‌ك شاریکی پ‌ی‌شکه‌وتوو، رۆشن‌بیر ب‌ی‌م سه‌یره له‌مشاره ر‌ازاوه‌یه‌دا ئەو دیاره ناشیرینه هه‌بی، هیوادارم باری چ‌ی‌شته‌خانه‌و کافتریاکان باش ب‌ی‌ت و خزمه‌تی باش بکه‌ن. خه‌لكانی بیانی که دینه ئەم وولاته زۆر گرفتیار هه‌یه له‌ب‌واری خوار‌دن و شوینی حه‌وانه‌وه‌دا، خۆم کاتێك باسی ئەم حاله‌ته‌م ده‌کرد له‌گه‌ل ه‌او‌ر‌پ‌یه‌که‌مدا یه‌كسه‌ر باسی چ‌ی‌رۆکی ب‌رایه‌کی خۆی بۆ گ‌ی‌ر‌امه‌وه، د‌و‌ای ئەوه‌ی له ئەلمانیاوه ه‌ات‌بو‌وه له‌گه‌ل ه‌اوسه‌ره ئەلمانیه‌که‌یدا تووشی گرفتیکێ زۆر بوو بوو به‌هۆی ئەوه‌ی نه‌یده‌زانی چی خوار‌دنیك بدات به ه‌اوسه‌ره‌که‌ی و دوو منداله‌که‌ی ناچار هه‌ر به میوه‌و بسکویت و هه‌م‌به‌ر‌گر خوار‌دن دوو مانگیان به‌سه‌ر برد.

ویستم له‌لای خه‌لكی ئاسایی خۆمان ت‌ی‌په‌ر نه‌که‌م، ب‌و‌یه جاریکی تر و رۆژیکێ تر چوومه‌وه ناو بازاری شاری سلیمانیو له‌یه‌کیك له چ‌ی‌شته‌خانه‌کانی شاردا هه‌ندی خه‌لكی ترم دواند. ه‌او‌لا‌ت‌یه‌کی تارا‌ده‌یه‌ك به‌ته‌مه‌ن به‌ناوی (مامۆستا عه‌لی) وتی: ئەم قه‌له‌ب‌الغییه له‌تام ده‌رچوووه که له چ‌ی‌شته‌خانه‌کاندا هه‌یه، له‌لایه‌کی تر به‌هۆی ئەو قه‌له‌ب‌الغییه‌شه‌وه ناتوانن پا‌کو‌خ‌او‌ینی ب‌پ‌ار‌ب‌زن چونکه شاگرده‌کان خه‌مساردن و گو‌ی‌ی نادهنی، من به ب‌ی‌زه‌وه ئەم خوار‌دنه‌ی به‌رده‌ستم ده‌خۆم.

قسه‌که‌ی کاک (عه‌لی) وایلی‌کردم له شاگرده‌کان ب‌پ‌رسم ب‌و‌چی گرنگی نادهن به خزمه‌تگوزارییو پا‌کو‌خ‌او‌ینی؟ له‌وه‌لامدا شاگرديك که‌ناوی (ر‌ی‌بین) بوو وتی: ئی‌مه ه‌یچ که‌مه‌ته‌رخه‌می ناکه‌ین، به‌لام هه‌رئه‌وه‌نده فریا ده‌که‌وین و هه‌ر ئه‌وه‌نده ب‌وارمان هه‌یه، ئی‌مه‌ش به‌پ‌ی‌ی قسه‌ی خاوه‌نی کاره‌که‌مان خزمه‌ت ده‌که‌ین نه‌که‌متر نه‌زیاتر، بۆ پا‌کو‌خ‌او‌ینی به‌خوا باوه‌رناکه‌م ه‌یچ شاگردي که‌مه‌ته‌رخه‌می بکات چونکه خۆشمان هه‌ر له‌و خوار‌دانه ده‌خۆین. له‌کو‌تایی ئەم ر‌اپۆرت‌ه‌دا ده‌مانه‌وی ه‌ی‌ما بکه‌ین ب‌و‌ئه‌وه‌ی که‌می ژماره‌ی چ‌ی‌شته‌خانه‌کان و خزمه‌ت و نه‌بوونی چ‌ی‌شته‌خانه‌ی تاییه‌ت بۆ بیانییه‌کان یه‌کیکه له ک‌ی‌شه سه‌ره‌کی و بنه‌ره‌ت‌یه‌کانی شاری سلیمانی، ئەگه‌ر یه‌کیك بیه‌وی پ‌ی‌شه‌نگ ده‌بی دیسان له‌م بواره‌شدا پ‌ی‌شه‌نگ بی.

پ‌ی‌ویسته ئەنجومه‌نی پار‌ی‌زگای سلیمانی که له‌م ماوه‌یه‌دا به‌ده‌نگی خه‌لك هه‌ل‌ب‌ژ‌ی‌ردرا کار له‌م بواره‌دا بکه‌ن و هه‌ول‌ب‌ده‌ن و که‌ل‌ینه‌کانی شاره‌که‌م له‌م ر‌ووه‌وه پ‌ر بکه‌نه‌وه.